

۲۸۲ - یار مهربان من

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۸۲ - یار مهربان من

یار مهربان من، رقیمه کریمه فریده غرّاء بود و خریده نورا، زیرا مضمون مشحون بحبّ الله بود. از امن و آسایش طهران بلکه ایران مرقوم نموده بودید ما را نه براحته و آسایش کاری و نه از طوفان و انقلاب خوف و هراسی بکار خود مشغولیم و از جمیع این قیود در کنار، از آسایش چه آرایشی و از آزمایش چه خسرانی؟ اگر بدیده حقیقت نظری نمائی بلا عطا بخشد و راحت و رخا سستی و عنا حاصل کند زحمت در این سبیل رحمت است و مشقّت عین راحت هر چند جام جام بلاست ولی صهبا موهبت کبری. ملاحظه فرما شاعر عرب گفته است فی السابقین الاولین من القرون لنا بصائر یعنی پیشینیان ما را بینش اند.

نفوسی ایام خویش را بکام دل و راحت جان گذراندند، چه رنج و سودی یافتند؟ و نفوسی تمام حیات در سبیل ربّ الایات تجلّ انواع مشقّات فرمودند، چه زیانی دیدند؟ یزید پلید را ملک وسیع و حشمت بی پایان و راحت جان، چه مزیتی بخشید و چه منفعتی دست داد؟ شاه شهیدان و سرور مظلومان حضرت سیدالشهدا را از بی سر و سامانی و زحمت و پریشانی و اسیری خانمانی و تجرّع کأس شهادت در سبیل ربّانی، چه ضرر و زیانی وارد؟ فاعتبروا یا اولی الابصار. باری:

”من این و آن ندانم سرمست جام عشقم مطرب بزن نوائی ساقی بده پاله“ آنچه از لوازم ایمان و ایقانست عدم مداخله با هر حزبی از احزابست و جانفشانی در سبیل ربّ الارباب.

ORIGINAL

AUDIO